

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresol

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **poșta ultimă**; ear' domnii abonanți vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Ultima sesiune parlamentară.

Sâmbăta trecută s'a deschis ultima sesiune a periodului de cinci ani al parlamentului unguresc din Budapesta.

Se știe cu câte speranțe a intrat în acest period guvernul maghiar cu șeful său de atunci, dl Coloman Tisza. În lungul restimp de cinci ani credeau să aibă și stabilitatea și odichna de a se apuca de lucruri mari. Acest period a și fost numit dela început: periodul reformelor.

Luând în cabinet oameni de specialitate și de talent, ca ministrii Szilágyi, Baross și Wekerle, dl Tisza avea nădejdea, că poate începe o eră nouă de progres și de reforme în toți ramii vieții publice. Și când colo? Periodul de cinci ani e pe isprăvite, dl Coloman Tisza s'a isprăvit demult, dar' în privința reformelor tot acolo suntem, unde am fost la început.

După-ce s'a dus Coloman Tisza și a venit contele Iuliu Szapáry, guvernul și guvernamentalii au dis, că acum

se începe adevărata eră a reformelor. Multă lume nu avea încredere în isprăvirea ce va face-o noul șef al vechiului cabinet, dar' în fine erau mulți care aveau și încredere, mai ales că noul ministru-president numai decât s'a pus pe lucru și a început opera reformelor.

Astăzi știm ce soarte tragi-comică au avut reformele contelui Szapáry. După multe laude și promisiuni a prezentat singurul proiect al reformei comitatense, dar' și pe acesta a trebuit să-l retragă, ciungărit și mutilat, după o înverșunată, dar' zadarnică luptă de vre-o trei luni cu opoziția.

Este adevărat, că ministrul-president a promis, că va reveni cu patru proiecte de reforme deodată, care vor cuprinde întreagă administrația, și astfel reforma, deși mai târziu, cu atât mai sigur se va face.

Nu ne îndoiim, că contele Szapáry va avea buna intenție de a face acest lucru; dar' e alta întrebarea, că oare fi-va în stare să-l facă? Să vedem nițel: Sântem așadar în ultima sesiune a periodului legislativ. Deocamdată casa deputaților este ocupată timp mai îndelungat cu o mulțime de proiecte mai mici despre căi ferate vicinale etc., care nu sufer nici o întârziere. Pe urmă vine sesiunea delegațiilor, în decursul căreia parlamentul nu poate ține ședințe. De prezent decurg negocierile pentru încheierea convenției comerciale cu Italia, în curând se vor începe și cu Serbia, ear' cu Germania este deja gata convenția și aceste convenții toate va trebui ca parlamentele să le înarticuleze în lege fără nici o întârziere. Va să zică o mulțime de material de lucru pentru parinți patriei unguresci.

Și mai presus de toate restă o altă lucrare indispensabilă. În urma întârzierii din cauza obstrucțiunii de astă-vară, guvernul a rămas fără buget pe 1892. Nu e vorba, pentru cvarțul I. va cere indemnizare, dar' în fine bugetul tot va trebui votat și, după pregătirile ce fac de pe acum opozițiile, se poate prevedea că va fi împreunat cu lupte crâncene.

Va să zică având în vedere atâtea proiecte de lege, care toate trebuiesc votate numai decât, putem fi siguri, că mai mult decât cu aceste nu se vor ocupa legiuitorii în sesiunea de față.

Cu alte cuvinte: periodul reformelor a fost cel mai slab în reforme dintre toate perioadele anterioare, căci nici o singură reformă nu s'a făcut într'insul. A mai rămas numai un singur succes: restabilirea echilibrului financiar, cu care mult se laudă guvernamentalii. Ei bine, acest echilibru de formă există, căci dl Alexandru Wekerle își încheie bugetele cu excedente, deși microscopice excedente, dar' în fine deficit nu mai avem. Însă dacă luăm în considerare trebuințele armatei, care cresc din zi în zi și numai cu mare greu se pot reduce, apoi ău nu prea avem motive de a fi încântați de acest problematic echilibru financiar. Cu atât mai puțin vom fi încântați, dacă ne dăm seama, că prin el nu s'au ușurat, ci mai virtos s'au sporit greutatea publice.

Însă ău guvernamentalii, treaba care din cauza opoziției nu s'a putut face în periodul acesta, se va face în cel viitor. Noi nu credem, că contele Szapáry va avea multă încredere în această mângăiere a organelor sale. Căci nu e tocmai așa de sigur lucrul, precum se prezintă. În anul viitor guvernul are mai întâiu să treacă prin focul alegerilor.

Opozițiile de pe acuma se pregătesc la lupte, al căror scop nu este simpla zădărniciere a cutărei lege, ci chiar delăturarea ministrilor urgiști. Până acum a fost crâncenă numai opoziția stângii extreme, dar' în viitor contele Apponyi, care până acum a făcut în adevăr opoziție moderată, se va alia cu stânga extremă și promite și el opoziție crâncenă.

În fine este mai mult ca sigur, că nici guvernamentalii nu mai sunt cu toții mulțumiți cu ministrul-president. Cu deosebire purtarea sa în afacerea reformei administrative i-a răcit pe mulți, așa că astăzi chiar și ei sunt de părere, că nu poate fi contele Iuliu Szapáry omul reformelor.

Doi frunțași ai partidului guvernamental, Coloman Tisza și Max Falk, și-au ținut dările de seamă la Oradea mare și la Arad, dar' de reformele contelui Szapáry nici unul nu a ăis nimic: dovadă, că nici ei nu au mare speranță.

După toate aceste este problematic, că mai ajunge-va actualul guvern cu actualul său șef să facă alegeri, ear' despre reforme nici nu mai vorbim.

Aceasta este situația parlamentară astăzi. Ear' concluziunea? Șovinismul a trântit pe Tisza, șovinismul a zădărnicit reformele lui Szapáry și îi pregătesc și lui căderea. Și e lucru natural, că până-când șovinismul este factor politic în regatul unguresc, nu poate fi nici un spor, nici o stabilitate, nici o lucrare rodnică.

Căci cu nebunfii și cu chimere nu se pot guverna state și popoare. Și cu toate aceste guvernele maghiare menagează cea mai mare nebulie: șovinismul național! Deci poarte-i și consecuențele!..

Dl V. Babeș în parlamentul maghiar.

„Neue Freie Presse“ (nrul dela 2 Oct.), care în afacerile unguresci e inspirat de guvernul maghiar, publică cu data de 1 Octombrie următoarea depeșă telegrafică din Sasca: „Deputatul dietal Ioan Asboth și-a dat ieri seama înaintea alegătorilor despre activitatea sa. Desvoltarea internă, — ădica oratoriu, — e amenințată prin primejdii serioase, și anume prin dificultățile ivite între stat și biserică, prin mișcările socialiste, care în vara trecută au ajuns la izbucniri sângeroase, prin degenerarea parlamentarismului, care se dovedește prin aceea, că situațiunea parlamentară e dominată prin o minoritate fațioasă. Greșit ar fi însă a pune aceste dificultăți în sarcina cabinetului Szapáry, care toate aceste le-a primit ca moștenire gata. Tocmai dela individualitatea de bărbat de stat a contelui Szapáry e de așteptat delăturarea acestor dificultăți și primejdii serioase“.

„Precum se vorbește“, — astfel își termină organul guvernului maghiar raportul său telegrafic dela Sasca, — „dl Vincențiu Babeș, conducătorul partidului național român, care câștigă la alegerea trecută față cu dl Asboth, are de gând să-și pună eardăși candidatura aici la alegerea pentru sesiunea viitoare a parlamentului“.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 24 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

„Pol. Corr.“ scrie, că ultima sesiune a actualului period legislativ al Ungariei încă va fi o sesiune de lupte, ear' nu de muncă. Membrii opoziției moderate se vor silii a restabili înaintea de alegeri alianța cu stânga extremă, care în decursul desbaterilor asupra proiectului de reformă administrativă a slăbit. Par-

tidul liberal guvernamental desaproabă hotărât provocarea ce i-a făcut contele Albert Apponyi în vorbirea sa dela Jászberény și-și ține de datorință de onoare a lupta cu energie și cu perseverență contra opoziției. Proiectul de buget va fi prezentat casei deputaților la 8 l. c. El încheie cu un excedent, deși acesta este mic. Comisiunea financiară va pertracta bugetul și va raporta plenului încă înainte de începerea sesiunii delegațiilor.

Foile guvernamentale publică un comunicat, după care conturile finale pro 1890 se vor încheia cu un excedent de peste 20 milioane peste bugetul votat. Acest excedent se explică astfel, că după obligațiunile de răscompensare a fregaliilor încă nu s'au plătit interesele în suma de 16 milioane, ear' afară de aceea căile ferate de stat au dat un venit mai mare decum a fost preliminar.

Reintocarea Maiestății Sale la Viena.

Oficiul german „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ vorbind despre întrarea triumfală a Maiestății Sale în Viena, ădica, că primirea ce s'a făcut Monarhului a fost dictată de inima poporațiunii din Viena. Mai departe foaia germană accentuează autograful Maiestății Sale către locuitorul Boemiei, contele Thun, prin care mulțimesc de primirea ce i-s'a făcut în Boemia. În același articol se ădica între altele: În unele transparente străluciau cuvintele, care se aflau pe buzele tuturor: „Să trăiască principele păcii!“ Acesta este cuvântul, care reproduce cea mai puternică și mai adevărată impresiune ce trebuie să producă pretutindenea calatoria împăratului. Această călătorie este în toată puterea cuvântului un mers triumfal al tradiției dinastice. Abia a mai eșit cândva la iveală în Austria atât de evident, că toate luptele și certele partidelor și fracțiunilor nu ajung la înălțimea, pe care stă Monarhul, la care toți factorii vieții publice privesc cu egal iubire și venerațiune, cu egal devotament și încredere nestămutată. Sentimentul monarhic și cel corespunzător dinastic abia s'au manifestat cândva atât de lămurit drept o necesitate, fără de care Austria nici nu se poate închipui. Credința moștenită a popoarelor s'a arătat ca o putere viuă, care

FOIȚA „TRIBUNEI“

Valurile primăverii.

Roman

de

Ivan Turghenev.

(Urmare.)

Peste puțin ear' începă apoi să vorbească despre epoca clasică a artei dramatice, despre admirabilul tenor Garcia, față cu care avea o mare venerație. „Acesta în adevăr a fost un om mare“, exclamă. Marele Garcia, — „il gran Garcia“, — nici-odată nu mergea până acolo, încât să desconsidere arta și pe sine și să cânte fals, ca tenoristii, — „tenoracci“, — d'acum. Nu, vocea lui venia totdeauna din piept! „Voce di petto, si!“

Bătrânul se bătu cu degetele peste piept. — „Și ce artist a fost! Un adevărat vulcan, signori mei, da, un vulcan, un Vesuvio! Am avut onoarea d'a cânta cu el într-o operă, în Othello, în opera dell' illustissimo maestro Rossini! Garcia a jucat pe Othello, ear' eu pe Iago, și când ădise aceste cuvinte“...

Acel Pantaleone luă atitudinea unui artist, și cu o voce răgușită, dar' destul de vie încă, începă să cânte:

L'i... ra d'aver... so d'aver... so il fato lo più no... no... non temero!

— Aplaudau toți din teatru, signori mei! Ei, dar' nici eu nu m'am lăsat mai pe jos; am cântat astfel:

L'i... ra d'aver... se d'aver... so il fato. Temer più non dovro!...

— Și apoi eară el, cu înțeața fulgerului, cu focul unui vulcan:

Morrò!... ma vendicato...

— Sau când el... când el cânta din matimonio segreto: *Pria che spunti...* ce melodie dumnezească... *asì il in gran Garcia* — aci bătrânul voi să cânte ear', dar' abia începă și-l cuprinse o tuse seacă, când apoi făcând semn din mână, ădise: Ei, lăsați-mă pe mine în pace! Ce mă tot chinăți?

Gemma se sculă atunci de pe scaun, și aplaudând, striga: Bravo, bravo! apoi apropiindu-se de acest Iago în pensie, îl bătu cu blândețe peste umeri. Singur numai Emil începă să ridă. *Cet age est sans pieté*, — această vîrstă nu cunoaște mila, — a ădis-o chiar Lafontaine.

Sanin încercă să-l mângăie pe bătrânul; începă a-i vorbi italianesce (și-a însușit puțin această limbă) și vorbi despre „paese del Dante, dove il suona“. Această frasă și „Lasciate ogni speranza“, era tot bagajul poetic din limba italiană a lui Sanin. Pantaleone rămase însă rece, ba își încheiă și fracul, ear' ochii și-i încrunta tot mai tare. Emil se roși, cum de ordin se întemplă cu copiii răsfățați, — se adresă apoi surorii sale, ădicându-i, că dacă voesce să amuseze pe oaspeți, apoi mai bine va face, dacă le va ceta ceva din comedile lui Maltz. Gemma rîse cu hohot, îmbrățișă pe fratele ei și-i ădise: „Numai ție poate să-ți vină așa idei“. Cu toate aceste se duse în cealaltă cameră, și se întoarse îndărăt cu o carte, și după-ce se aședă la masă, făcând semn cu mâna, începă a ceta.

VII.

Maltz a fost un scriitor, autor al mai multor comedii, în care în mod reușit a zugrăvit tipurile din Frankfurt, dimpreună cu dialectele de p'acolo. Gemma dovedi, că știe

să cetească bine, ca o actriță. Ea știa să imiteze caracterul și felul de a vorbi al tuturor persoanelor, înzestrată fiind și cu o mimică proprie Italianilor; față și ochi, voce și gestulații, le făcea întocmai cum cerea rolul, pe care-l juca: vre-o femeie bătrână, uricioasă, ori vre-un burgmaistru prost, înholbând din ochi, strîmbându-și gura, ridcându-și nasul, plîsbind din limbă... Până-ce cetia, nu ridea deloc. Dar' după-ce ascultătorii își întrerupeau risetele lor (cu excepția lui Pantaleone, care păstra în toate împrejurările un aer grav), ea lăsa să-i cadă cartea pe genunchi, și începea să ridă cu vocea ei de metal, dându-și capul îndărăt și lăsând astfel să-i cadă buclele de păr pe umeri. După-ce a ris în destul, ear' își luă cartea, față ei luă aceeași expresie de mai înainte: strîmbându-se, tușind, după-cum tocmai cerea rolul, și cetia mai departe.

Sanin nu putea să se mire în destul; era surprins mai ales prin faptul, că nu-și putea explica, cum un chip atât de ideal poate să se schimbe în față așa hazlie și comică, îndată-ce urma câte o expresie mai vulgară.

Așa numitele roluri de „jeunes premières“ le cetia mai puțin cu haz; mai ales scenele de dragoste erau fără efect. Aceasta o simția și ea, de aceea nici nu încerca să facă haz cu ele, cu un cuvânt nu credea în calumniile exagerate și discursurile umflate, de care altminterlea se ferea și autorul.

Sanin nu băgă de seamă ce iute a trecut seara — și nu-i veni în minte că trebuie să plece decât atunci, când auăl bădând oarele ădese. Sări de pe scaun ca-și-când l-ar fi spăriat cineva.

— Ce ăi-s'a întemplat, — întrebă d-na Leonora.

— Trebuie să plec în seara aceasta la Berlin.

Am și scos deja bilet.

— Și când pleacă diligența?

— La ădese și jumătate.

— A, atunci sosesci târziu; mai rămăi... și ascultă ce cetesc.

— Ai plătit întreg biletul, ori i-ai dat numai arună? întrebă curioasă d-na Leonora.

— Am plătit pentru întreg drumul.

Gemma își încreși sprincenele, privi spre Sanin, și erupse într'un ris cu hohot, pentru care maică-sa o dojeni.

Uite, riți auzind că a plătit de geaba

— Nu face nimic. Aceasta n'are să-l nimicească, ădise Gemma, și apoi ne vom da silința să-l mângăiem. Poftesci o limonadă?

După-ce Sanin își goli păharul cu limonada, Gemma urmă cu cetirea din piesele lui Maltz, ear' cei de față o ascultau.

Orologiul bătu douăspredece. Sanin se sculă ca să plece.

— O să fi silit să stai câteva zile aici, ădise Gemma; de ce grăbesci așa tare cu călătoria? Nu găsești oraș, unde să te simți mai bine ca în Frankfurt. Tăcu apoi și după o scurtă pauză și un zimbet, mai adăugă: În adevăr nu găsești.

Sanin nu răspunse, dar' se gândi, că în adevăr e silit să mai stee, deoarece-ce isprăvindu-și-se banii, trebuia să aștepte răspunsul unui prieten, cărui îi va scrie la Berlin să-i trimită bani.

— Da, rămăi, rămăi, ădise doamna Leonora. O să te facem cunoscut cu mirele Gemmei, domnul Carol Cluber. Aăi n'a putut să vină, deoarece-ce e foarte ocupat cu prăvălia. De sigur că ai vădut ce magazine

mare: cea mai mare în tot orașul, și el este primul contabil. O să se bucare mult, dacă va pute să te cunoască.

Pe Sanin aceste vorbe — D-ău știe de ce — îl intristară. „Fericit mire! îi veni să ădica. Privi la Gemma — și așa i-se părea ca-și-când față ei ar lua o expresiune de ironie. Își luă apoi adio dela doamna.

— Măne, nu e așa? întrebă d-na Leonora.

— Măne! ădise Gemma, nu însă cu voce de întrebare, ci hotărât, imperativ, ca-și-când nici nu s'ar pute altfel.

Emil, Pantaleone și Tartaglia, cănele, îl însoțiră până în colțul străzii. Pantaleone nu se pută stăpâni să nu-și exprime nemulțumirea pentru modul cum cetesc Gemma.

— Cum nu-i e rușine? Să se strîmbe, să sufle ca o babă bătrână — o caricatură. Ar face mai bine să cetească pe Mepura ori Klitenestra, ceva mareț, tragic. Dar' nu, ea ridiculează ceva femeie bătrână nemțoaică. Așa aș scoi și eu... Merț, kerț, smerț, ce va să ădica aceasta, întrebă întințind gătul înainte și deschidând mâinile.

Tartaglia începă să-l latre, ear' Emil se ridă sgomotos. Bătrânul se întoarse atunci, și o luă spre casă.

Sanin ajunse la hotelul „Lebeda-Albă“ destul de indispaș. Conversația, dialogurile germano-franceze și italiene îi sunau încă prin urechi.

— Mireasă! exclamă trântindu-se pe pat în odaia sa. Ce fată minunată! La ce am și rămăs aici?

În ziua următoare scrisc amicalui său din Berlin.

(Va urma.)

este în stare să susțină și să sporească vechia glorie a vechiului stat împăratesc în toate timpurile și toate furtunile. Monarhul pentru Austria este pacea internă; unirea puternică în credință către împărat este cea mai sigură garanție contra pericolelor din afară. Acest sentiment, această convingere s'a manifestat în strigătele miilor de voci: „Să trăiască împăratul, principele păcii!“

România și tripla alianță.

Cetim în nrul mai recent al „Românului“ din București: „Se telegrafează diarelor franceze că, contrar afirmărilor lumii oficiale, se atribuie un scop politic călătoriei lui de Rudini la Monza, unde se găsește cu regele Umberto și Carol de Hohenzollern, regele României.

„Acea ce contribuie la această credință este călătoria dlui Nigra, care a sosit la Roma luni de dimineață. Dl Nigra s'a dus îndată la consultă și a plecat apoi îndată la Milano și Monza, unde a ajuns înaintea dlui de Rudini cu câteva ore.“

Manevrele României.

Cetim în „Neue Freie Presse“: Ce se ține de mult comentate concentrări ale armatei române, se asigură în modul cel mai hotărât, că nu e vorba de o concentrare pe regiamente, adevărat, că în întreaga armată. Această măsură, după cum se accentuează în București, a fost impusă de împregiurarea, că prin împărțirea soldaților și ofițerilor din regimentele disoluate de linie la regimentele de cavalerie, contingentului de pace în regimentele de cavalerie, contingentul singuratcilor armatei s'au schimbat atât de mult, încât a devenit necesară un fel de concentrare de controlă a regimentelor, pentru ca aceste să poată fi aprepate în noua lor compoziție.

Crisă ministerială în Sârbia.

Se telegrafează din Belgrad: Se confirmă din toate părțile, că ministrul de culte și instrucțiune publică Nicolici și-a dat demisiunea din cauza alegerii liberalului Milutin Stochic de episcop în Zaiclar. Se crede, că demisiunea îi va fi și primită.

Demonstrațiunile naționale din Roma.

„Opinone“ din Roma scrie: „La insulta nebună și stupidă ce au comis trei nenorociți la mormântul lui Victor Emanuel, Roma a dat un răspuns vrednic de mărirea sa străbună și prin aceasta a dovedit, că știe să-și împlinească cu credință și abnegațiune datorința de a fi interpretul națiunii. Manifestațiunile de ieri, fiind nemijlocite ca fulgerul, au fost de o grandiositate sublimă; au fost manifestațiunile inimii, ale sufletului exacerbat al poporului. Dreptul este cu desăvârșire pe partea noastră. Ori-ce om nepreocupat va recunoaște, că îndelunga noastră răbdare a fost mare, a fost aproape de resignațiune. Și acum, după ce turburătorii păcii sunt alungați în ascunzișurile lor întunecate, poate intra liniște în toate spiritele. Roma a vorbit. Nebunia câtorva orbii s'a prăbușit înaintea luminii strălucitoare a adevărului.“

Se telegrafează din Roma, că consiliul de ministri al Franciei a hotărât a da clerului francez să înțeleagă, că deocamdată are să sisteze arangeara de pelerinajuri la Roma. Această hotărâre a făcut bună impresiune în presa italiană, fiind considerată de un act de prevenire, care documentează, că manifestațiunile poporului din Roma sunt aprepate în Francia după vrednicie. Ambasadorul Franciei la Quirinal a făcut o vizită la ministrul de externe italian și a dat expresiune regretelor guvernului francez pentru fapta pelerinilor francezi. Ministrul a mulțumit pentru această nouă dovadă a sentimentelor amicale ale statului vecin. Nimenea, așis ministrul, nu va face responsabil un popor întreg pentru fapta nebună alor trei rătăciți, un popor, care cu mariniere și-a vârsat sângele pentru fericirea Italiei.

Din Berlin se telegrafează: Demonstrațiunile naționale din Roma contra transgresiunii pelerinilor francezi au aflat aici un ecou puternic.

„National Zeitung“ scrie: Dacă ofensa unor singuratici indiviți, care sub masca religiei au comis probabilă brutalitate, a deslănțuit o astfel de furtună de indignațiune, cum ar cresce această furtună, dacă cândva din partea Franciei s'ar face încercarea de a se atinge de capitala Italiei? Evenimentele aceste la tot cazul vor răcori entuziasmul francofililor italieni, care au voit să demonstreze la sârbărea din Nizza. Diarul german catolic „Germania“ numește fapta pelerinilor o prostie de băieți necopți, dar face responsabilă poliția din Roma pentru dimensiunile demonstrațiunilor și ține, că ele sunt o nouă dovadă, cât de ferbinte este terenul, pe care trebuie să trăiască sfântul părinte.

Boulangismul fără Boulanger.

Se telegrafează din Bruxela cu data de 3 Octomvrie n.: Astăzi s'au întrunit la „Hôtel Mengelle“ deputații boulangisti și au hotărât a ține sus steagul boulangismului și a pași ca grup compact pe teren, îndată după deschiderea sesiunii extraordinare a parlamentului francez, care va fi foarte agitată, după cum cred ei. Numai în cazul unui războiu cu Germania se vor retrage boulangisti din luptă, după ce atunci nu poate exista decât un partid național francez. Les-sene și Dumontel au de cuget a comunica alegătorilor acest conclud, după ce se vor reîntoarce la Paris, și a ține mandatele numai cu aprobarea acestora.

Două voci autorizate.

Mai multe diare parisiene au lăudat foarte mult tactul discursurilor, pe care le-au ținut Ribot, ministrul de externe francez, la inaugurarea statuei generalului Faidherbe în orașul Bapaume, și generalul de Caprivi la Osnabrück, oraș în Hanovera.

În adevăr amândouă aceste discursuri sunt un eveniment, căci amândouă dau asigurările cele mai categorice despre intențiunile pacifice ale celor mai însemnate state din Europa.

Cancelarul imperiului german, după invitația orașului Osnabrück, cu ocaziunea iubileului regimentului 78 de infanterie, a vizitat sala păcii din primărie, unde s'a încheiat la 1648 tratatul de Vestfalia. Cu această ocaziune primarul i-a ținut o cuvântare, la care generalul de Caprivi a răspuns printr'un lung discurs, din care eată principalele pasaje:

„O privire aruncată spre trecut arată ceea-ce prezentul a scuit să câștige; temerile privitoare la durată stării actuale de lucruri nu sunt întemeiate; nici un om de stat n'are dorința de a turbura pacea și de a provoca un războiu european; relațiunile cele mai strinse ce s'au stabilit între diferite state în aceste din urmă timpuri nu dau loc nici ele la preocupățiuni; aceste apropiări nu constituie probabil altceva, decât stabilirea echilibrului european, astfel cum exista altă dată.

„Nici un guvernământ european, atât pe cât eu pot prevedea, nu doresc un războiu, care va întrece în calamități și în consecințe toate războaiele trecute.

„Pedicile interioare care preocupă pe împăratul vor fi asemenea regulate într'un mod satisfăcător, dar o se trebuie pentru aceasta câteva duse de ani. În cestiunea raporturilor dintre clase atât de importantă, guvernul este tot atât de bine dispus pentru lucrători, ca și meșteri. Când afacerile meșterilor merg rău, lucrătorii sunt cei dintâi care sufer.

„Generalul de Caprivi a adăugat, că se află probabil prin representații orașului Osnabrück persoane, care nu pot a se împăca cu situațiunea actuală (negreșit încorporarea Hanoverei la Germania), dar că acele persoane trebuie să judece lucrurile nu cu inima, ci cu reonul, și vor cunoaște atunci trebuința situațiunii actuale.

„Cancelarul a făcut între altele aluziune la oamenii cărora se datoresce actuala stare de lucruri, și mai cu seamă a arătat în particular serviciile aduse de dl Benningsen, președintele-superior al provinciei Hanovera, care asista la ceremonie.“

Din discursul ce ministrul afacerilor străine al Republicii franceze, dl Ribot a rostit la Bapaume în ziua de 27 Septemvrie cu ocazia inaugurării statuei generalului Faidherbe extragem:

„Atunci când Faidherbe a băgat sabia în teacă, Francia nu mai avea armată. Ea nu mai avea guvern. Au trebuit 20 de ani de muncă și de sacrificii, pentru ca armata, devenită imaginea națiunii, să ne poată oferi

adi acest model de vigoare, de disciplină și de educațiune, ce ieri încă făcea să bată inimile noastre.

„Au trebuit 20 de ani de înțelepciune și de perseveranță pentru ca republica să coteze de a mai fi contestată, pentru ca ea să se impue fiecăruia cu autoritatea nu numai a faptelor, ci și a serviciilor aduse țerii, și să poată demonstra Europei, că dinsa poate să fie în sensul cel mai înalt al cuvântului un guvernământ.

„Să nu ne plângem de dificultățile și de luptele, care au încungiurat originea republicei.

„Acele lupte și aceste pericole au învățat-o să cunoască una din cele mai rare virtuți politice: prudența și moderațiunea.

„Europa cântă timp indecisă, a scuit în fine să ne aprepze; un suveran prevădător și ferm în decisiunile și scopurile sale, pacific ca și noi înșine, și-a manifestat în mod public simpatitiile profunde ce unesc țeara lui cu a noastră. (Aplause frenetice și entusiaste, precum și strigăte de „Trăiască Țarul! Trăiască Rusia!“ întrerup pe orator, care nu poate să continue decât după câteva minute.)

„Națiunea rusă s'a asociat cu împăratul ei pentru a ne proba o amicie cordială. (Oratorul este din nou întrerupt de aplausele și aclamațiunile mulțimii.)

„Șițiți toți că reciprocitate au găsit la noi aceste sentimente: (strigăte călduroase: da, da). Incidentele din Kronstadt și-au găsit răsunetul lor până în cele mai mici orașe și până chiar în satele cele mai mitite.

„Ceea-ce este adevărat în privința politice interioare este mai mult încă în privința celei din afară; rezultatele nu se improvisează; ele sunt consecința unui lung și de sfârșit, și când ele se manifestă, aceia singuri numai rămân nemiști, care n'au fost cu atenție la seria de acte ce au fost preparate în tăcere.

„... Francia având conștiința de forță și încrederea sa în viitor, va continua a arăta calitățile sale de prudență și de sânge rece ce i-a atras stima popoarelor și care au contribuit să-i redea rangul ce trebuie să-l ocupe în lume.“

CORESPONDENȚA

TRIBUNEI.

Din Valea-Mureșului, în Octomvrie 1891.

Precum s'a anunțat în diare, sub auspiciile acelor doi curatori ai bisericilor gr-cat. din Alba-Iulia, în vara aceasta s'au dat două reprezentațiunile teatrale de cântăreți diletanți. Întreprinderile aceste ar merita a fi considerate ca progres în consolidarea societății românești din această localitate, dacă s'ar pune mai mult pond pe o procedere solidară a tuturor factorilor competenți. Publicul a așteptat ca cei doi curatori să-și facă raportul lor către public în jurnale, precum s'a promis, însă până acum nu s'a făcut, poate că va urma mai târziu.

Voesc însă ca să-mi dau și eu părerea asupra celor vădute și audite, pentru ca în viitor aceste încercări să poată fi de folos și să fie un punct de atragere pentru o lucrare comună, încungiurându-se pericolul, ca în loc de binefacere să devină o cauză de neînțeleger.

Mai întâiu observ, că scopul la care s'a venit venit dela aceste două petreceri este un lucru tocmai pentru Alba-Iulienii de neînțeles. Voesc adevă că cei doi curatori bisericici ai înființa la școala gr-cat. o bibliotecă populară. Întreb, că pentru ce și pe a cui seamă? Căci scuit este, că deja dela anul 1886 s'a înființat o bibliotecă populară la școala gr-or. din localitate, care apucând pe mâna comitetului parochial al acelei biserici, s'a pus sub încredințare de un an de zile și publicul nu mai poate căpeta de acolo nici o carte. E de mirare, că chiar curatorul A. V. dela biserica din Lipoveni, care a ațitat foarte mânia cumnatului sau I. C., președinte al comitetului parochial gr-or., asupra bibliotecii (cei unor intrigi provenite din confesionalism este a se mulțumi închiderea bibliotecii, precum aceasta demult s'a putut ceti în jurnal), face acum o nouă bibliotecă, la școala unită, până când puteau toți să folosească cea existentă și să o îmulțescă. Însă se vede că așa e ursita Românilui ca separatismul să-l facă de ris, și chiar nici în afaceri de cultură se nu poată merge mână în mână, numai ca doi să poată umbra cu straița goală. Sunt în temere, că așa vor umbra și Belgrădenii cu astfel de separatism.

Mi-aduc aminte, că înainte cu câțiva ani s'adat o petrecere în folosul școalelor din Alba-Iulia și atunci s'a împărțit venitul frătesce, deci cum vin domni curatori acum a exploata numai pentru o școală venitele petrecerilor făcute cu majoritate de membrii actori gr-or.? Aceasta eu nu o pot înțelege altcum, decât că aici li-se face frăților de un sânge mare nedreptate, de care ar trebui să se ferească tot omul în zile așa grele.

Reprezentarea teatrală a lăsat mult de dorit și față cu prestațiunile unor începători prețul de intrare a fost prea exagerat, mai virtos că reprezentația s'a dat în o arenă, și publicul a scriburit sub tot decursul reprezentațiunii, ba o parte din cauza frigului de timpuriu a trebuit să se depărteze. Începătorii diletanți void a juca teatru, trebuiau să-și caute nisele piese mai ușoare și nicidecum „Lipitorile satului“, pe care a le reprezenta se cer puteri mai dextre. Cântecetele nicidecum n'au corăspuns și acele nici că au fost studiate, ear' cele mai multe le-au omis. A solvi intrarea de 1 fl. pentru o persoană la astfel de reprezentațiuni înseamnă a exploata bunul simț al publicului fără de a-l putea recompensa cât de cât.

Dorim ca elementul românesc să progreseze, însă în concordie și cu devisa „Viribus Unitis“. Acei care nu voesc aceasta, nu caușează nici un folos.

Un spectator.

CRONICĂ

Maiestatea Sa Monarhul la contele Taaffe. După cum se telegrafează din Viena cu data de 3 l. c. n., Maiestatea Sa Monarhul a făcut în prima și după reîntoarcerea Sa dela Praga o vizită bolnavului ministru-president contele Taaffe, care acum se află în reconvalcență. Împăratul, însoțit de adjutantul de câmp baron Giesl, a mers, cu trăsura, din Schönbrunn directe în palatul ministerului de interne. Monarhul a stat la contele Taaffe aproape o oară.

Numiri. Ministrul de culte și instrucțiune publică reg. un. a numit pe profesorul ordinar Iacob Bohner dela gimnasiul rom-cat. din Lugoj în aceeași calitate la gimnasiul rom-cat. din Neoplanta, ea' în locul celui dintâi la gimnasiul din Lugoj a numit pe profesorul Martin Tóth dela școala reală superioară din Sopron. — Direcțiunea financiară din Dej a numit pe practicantul de contabilitate Alexandru Molnár oficial de dare cl. VI.

Casa magnaților s'a deschis Sâmbătă la oarele 12. Episcopul din Vaș Constantin Schuster a propus a se împuternici presidentul să depună la treptele Troaului felicitările omagiale din incidentul onomastice al Maiestății Sale. Presidentul a declarat, că în timpul de față această propunere va fi luată spre scință cu cele mai intime sentimente pentru sănătatea Maiestății Sale.

Un sigil comunal perdut. Judele comunal din Lucareț, c. Timiș, a perdut sigilul comunal. Acel sigil, prin foaia oficială se declară — de anulat.

† Gregoriu Moisil. Despre moartea bătrânului fost vicar al Năseudului jalnică familie a publicat următorul anunț funebrel: Subscriși cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștiința conșanșenilor, prietenilor și cunoșcitorilor tristului anunț, că *Gregoriu Moisil*, fost vicar foraneu gr-cat. al Rodnei și paroch al Năseudului, președinte la administrațiunea fondurilor centrale școlastice și de stipendii, precum și la cea a fondurilor gr-cat. locale din districtul Năseud etc., după un morb scurt de apărindere de plămâni, astăzi 3 Octomvrie st. n. 1891 la 7 oare a. m. își dete blândul suflet în mâinile Creatorului în al 77-lea an al etății și în al 51-lea al preoției. Rămășițele-i pămâtesci se vor așeza spre odihna eternă în cimiterul gr-cat. din Năseud Marti în 6 Octomvrie n. la 9 oare a. m. Fie-i țărina ușoară și memoria eternă! Dr. C. Moisil, profesor în Năseud, ca fiu cu soția Lucreția și cu fiii: Constantin, Vasile, Lucreția, Tudor, Olimpia și Elena; Iuliu Moisil, profesor în Slatina, ca fiu cu soția Otilda.

Înecat în Dunăre. Contele Emeric Eszterházy, reîntorcându-se dela Wiesenburg la Pojou, vizitula a greșit calea și din nebagare de seamă apropiindu-se prea tare de malul Dunării, trăsura a cădut cu caii cu tot în valuri, unde a dispărut. A doua zi corpul contelui înecat a fost aflat de nise luntrași, dar trăsuri, cailor și vizitului se nuli-s'a mai dat de urmă.

Un pod aprins. O depesă din Arad cu data de 3 l. c. n. anunță: Podul drumului de fer dela Arad-nou al căii ferate Arad-Timișoara a început să ardă astă noapte. Focul a fost însă observat la timp și stins.

„Wie hăjszt?“ Și-au mai schimbat numele următorii jupâni ovrei: Samuil Finckelstein din Viena în „Kövari“; Emil Schwartz din Arad în „Saenes“; Gustav Loh din Loșont în „Csere“; Ludovic Gebauer din S-Sângorgiu în „Jakabfi“; Adolf Kohn din Oradea-mare în „Sarkadi“; Iuliu Wildfeuer din Szepeshely în „Vilányi“.

Accident. Astăzi între oarele 3—4 d. a. caili dela o căruță cu lemne, trecând prin strada Micelaitilor s'au spărit și au luat-o în goană sâlbatică până s'au oprit înfundându-se cu trăsura în portul unei case. Lemnele s'au răsturnat, ear' servitorul cădând din căruță și-a contras contusiuni grele la cap. Căruța este a antreprenorilor frații Borger. Din norocire caili spăriați nu au căleat nici un trecător.

Incendiu. În comuna Brețcu, comitatul Treiscaune, a fost Sâmbăta trecută un incendiu mare, care, ajutat de un orcan puternic,

a distrus în scurt timp 52 de case dimpreună cu toată averea bieților locuitori.

Atentatul dela Rosenthal. În Reichenberg și comunele din giur s'a așiat următoarea publicațiune:

„3000 fl. premiu!

Pentru eruirea și prinderea făptuitorului atentatului cu bombe, comis asupra drumului de fer lungă stațiunea Rosenthal în noaptea spre 1 Octomvrie 1891 so eserie un premiu de 3000 fl. Din aceasta sumă se plătește 1000 fl. chiar si aceluia, care va da autorităților indicii, care duc la eruirea făptuitorului sau a făptuitorilor

Locoțiitorul conte Francisc Thun.

Institutul statistic internațional. Sesiunea institutului statistic internațional a avut loc anul acesta în Viena. Sesiunea, precum se telegrafează din Viena, s'a încheiat la 3 l. c. n., în care și la ameați s'a întrunit un număr mare de participanți la un prânz comun de adio pe Kahlenberg. Pentru sesiunea proxima în 1893 au sosit două invitări, una din partea guvernului american pentru Chicago și alta din a celui rusesc pentru Petersburg. După o desbatere mai lungă s'a acceptat prin votare în scris, cu 32 contra 17 voturi Chicago, punându-se însă în perspectivă, că sesiunea pentru anul 1895 se va ține în Petersburg.

Societatea doamnelor române din Bucovina. Din Roșă i-se scrie „Gazetei Bucovinei“: Mercuri în 16 l. c. societatea doamnelor române, prin reprezentațiile sale doamnele A. Isopescu și S. Zoloziecki, a onorat școalele populare din Roșă și Cecina cu o vizită. Numitele doamne au distribuit între copilele dela școalele din Roșă și Cecina cărțile de rugăciune, tăblițe, caiete, creioane și multe alte utensilii pentru lucrul de mână. Doamnele au fost întâmpinate la școala din loc de cătră amândoi preoții locali și de întreg corpul învățătoresc, desfășurând parochol local copilelor în termeni scurți și potriviri școlul venirii acestor doamne și accentuând, că acum este timpul, când și femeilor le trebuie carte. Aceleai lucru l'a spus apoi și vicarul parochial la școala filială. Trebuie să mulțumim în numele părinților și al tuturor celor interesați atât societății doamnelor române, cât mai ales respectabilelor doamne pentru zelul ce-l desvolă într'u prosperarea culturii poporului român.

Chibrite naționale. Sub acea titlu cetim în „Pester Lloyd“: Din Praga se raportează: Controlorilor cercuali ai autorităților financiare li-s'a adresat de câtră direcțiunea financiară cercuală din Praga următorul exmis: „După o împărțire a ministerului de interne, în o fabrică din Moravia se vând chibrite în cutii care poartă inscripția cheh: „Chibrite-Naționale“ și afară de coroana boemă sunt înfrumusețate și cu insignile Boemiei, Moraviei și Sileiei. Astfel de chibrite se ofer deja în Praga spre cumpărare. În urma exmisului ministerului de finance dela 4 Septemvrie li-se face cunoscut organelor de controlă dela direcțiunea financiară, ca să interdică cât mai stric vândătorilor de tutun și arăndătorilor de trafici a vinde astfel de chibrite, și să-și facă atenți, la cas că vândarea astoriel de chibrite se continuă, că aceste chibrite vor fi delaturate din prăvăliile lor.“

D-na Darclée la Scala din Milano. După o scire a diarului „Liberé“ din București d-na Darclée, renumita artistă română, a primit un angagement la teatrul Scala din Milano pentru sezonul proxim. Ea a debutat în „Tannhäuser“.

Înfrățirea studenților din Balcani. Se telegrafează din Atena dela 2 Octomvrie n.: Sosirea studenților sârbesci, care a fost planuită, s'a aminat la termin încă nehotărât.

Alegerea Patriarhului ecumenic. După scirile din Constantinopol alegerea noului patriarh în locul răposatului Dionysios V. se va face în circa trei săptămâni. Invităriile statutare normate cătră 28 diocese, care se află afară de capitala turcească, pentru participare la actul electoral s'au trimis deja.

Arme pentru armata rusească. „Kreuzzeitung“ află din isvor autentic, că Rusia a comandat într'o fabrică de arma a statului francez o jumătate de milion de arme de infanterie, care de prezent se confecționează sub privegherea unei comisiuni de oficeri rusesci.

Otrăvit în biserică. Din Madrid se telegrafează scirea, că în decursul serviciului divin dela 3 l. c. n. în biserica din Cana, prov. Tarragona, preotul a observat, că vinul destinat pentru serviciul divin are un gust amar. El spuse această încoet paracelisierului, dar' cu toate aceste făc o înghițitură din vin și începu a ceti slujba mai departe. După câteva minute însă preotul cădă ca trăs it pe treptele altarului; el fu dns acasă și muri în acea zi. S'a constatat că vinul a fost otrăvit. Poporațiunea, afară din cală agitată, aruncă băneuala asupra unui vicar tinăr, inimic al preotului. El a fost arestat, dar' până acum nu s'a putut dovedi nimic.

Emigrarea Ovreurilor din Rusia. Numărul Ovreurilor ce emigrează din Rusia, după o telegramă din Pusanja, a crescut eră în ultimele săptămâni. În Königsberg au sosit până la 1 August n. 4000 Ovrei rusesci, care au plecat la America.

Demonstrațiunile din Roma. După rapoartele mai noue cauza demonstrațiunilor agitate din Roma contra pelerinilor francezi este următoarea: Trei Francezi, un avocat,

Laurențiu Lengyel,

mare fabrică de mobile în Arad.

Piața-Andrássy nr. 9, (vis-à-vis de bis. rom.-cat.)

Ofere

bogatul seu deposit de mobile în stil și recerințe practice,

cu distinsă specialitate pentru

arangiament de saloane, prânzătoare, dormitoare și biurouri.

Prețuri moderate, serviciu prompt.

NB. La dorință se trimit prospecte.

[1135] 2

Extract de vin.

Spre a produce imediat un vin excelent sănătos, care întru nimic nu se deosebește de vinul natural, recomand această specialitate **probată**.

Prețul pentru 2 chg. (de ajuns la 100 litri vin) fl. 5 50 cr., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Cruțare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și picant și se află numai la mine de vânzare.

Prețul fl. 3,50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de specialitățile aceste ofer toate esențele pentru fabricațiunea de rum, cognac, lichere fine etc. de calitate excelentă. Recepte se alătură gratuit. Liste de prețuri franco.

[1136] 2—50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți soliți se caută.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. n.

Nou stabiliment!

Isac Ascher,

Strada Cisnădiei nr. 20. ✕ SIBIU. ✕ Strada Cisnădiei nr. 20.

Am onoare a anunța respectuos preastimatului P. T. public, că, la cerere din mai multe părți a stimabililor mei mușterii, am introdus acum în prăvălia mea de vestminte gata pentru bărbați și copii, care ee-i drept e reprezentată ca cel mai mare sortiment, și confecționarea după măsură de vestminte de domni și copii de tot soiul și fasonul, precum și de mantale de ploaie pentru dame și jachete după cel mai nou jurnal, la ce totodată spre exercierea aceleia am angajat ca **croitor** și **maiestru** pe domnul **Alexandru Wilfinger**, care în această specialitate a **absolvat** cu cel mai bun succes **academia de croit** (școala mai înaltă) la **Dresda** în **Germania** și are de acolo recomandăția cea mai bună.

Și tot cu acel privilegiu, răzimat pe P. T. mei mușterii, mi-am provădut deja depositul cu un mare sortiment de stofe de cele mai fine de lână și pînă, din țeară și străinătate, după cel mai nou desen, și mă voiu nîsul cât mai mult a corespunde mult prețuitorilor mei P. T. mușterii în cel mai mulțumitor mod, atât cu **depositul meu de vestminte gata**, cât și cu **pregătirea cea mai promptă de comande de ori-ce soi**, **ținînd piept ori-cărei concurențe**.

Comande din afară se primesc conform măsurii prelîngă efectuarea cea mai promptă, și la cerere se trimit **mostre gratis și franco**.

Vestminte gata de ori-ce soi, precum și comandate după măsură, precum și **mașini de cusut** de tot felul se vînd atât aici cât și în afară în condițiunile cele mai favorabile, chiar și prelîngă plățirea în rate, și foarte ieftin.

Cu cel mai distins respect

Isac Ascher,

Strada Cisnădiei nr. 20.

[1122] 5—6

Asortare în abundență
de
STOFE la MODĂ
și
de doliu.

STOFE
engleze și franceze
cea mai fină calitate.
Numai noutăți.
Stofe mai vechi cu jumătate preț.

Barchenturi de spălat
model de desin frumos
dela
25 cr. până la 70 cr.

TRUSOURI
complete pentru mireasă.
Comandarea
a tot felul de albituri și chindiseală.
Prețuri moderate.

CORSET
de
Ciaba și franceze
(MIEDERE).

Fundat în 1840.

Primim comanda hainelor de dame
făcute cu gust.

Aducem la binevoitoarea cunoștință a P. T. publicului, că pentru sezonul de toamnă și de iarnă ni-am provădut depositul cu un sortiment foarte bogat și precum de decenii încoace așa și de aici încolo ne vom nîsul a susține vechiul renume bun al prăvăliei noastre ca și până acum, despre ceea-ce mai bine adevăresce frecuența cea mare a prăvăliei noastre.
Cu toată stîmă
ROSENBLÜH H. és TÁRSA,
Arad, Piața libertății (Szabadságtér).
Ne luăm voe a mai aminti, că domnul Alexandru Herbay, premierul nostru, provede și corespondența română.

Mustre
trimitem cu plăcere și în provincie.

Adevărat chiffon Schroll,
pânzărie Siegl
fete de mese și servete,
cu prețul din fabrică.

Facerea unei haine dela 6 fl. în sus.

Sub-îmbrăcămintă
sistem Jäger
pentru bărbați, femei și copii
deasemenea și ciorapi.

Tot felul
de
Articole mărunte
și
PLOIERE.

Asortiment bogat
de
învîlitoare și decoruri pentru haine.
Mare magazin
de catifea și peluche.

Basmale de Berlin,
haine pentru copii, perdele.
Tot felul de covoare,
velințe de pat și mese.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.